

ПЛАН
практичних занять з дисципліни «Філософія Відродження»

Практичні заняття – 30 годин
Викладач – Краснокутський Г. Є.

<i>Обсяг в годинах</i>	<i>Тема та стислий зміст заняття</i>	<i>Мета заняття</i>
4	Головні риси та основні напрямки розвитку філософії Відродження. Філософія гуманізму та напрацювання основних рис ренесансного світогляду. Кінець сповідальної філософії. Звернення до античного культурного доробку. Антропологічна орієнтація гуманістичного світогляду Данте Алігері (1265 - 1321) як предтеча культури Ренесансу.	Формування теоретичних знань про гуманістичний, неоплатонічний, натурфілософський напрямки розвитку філософії Відродження.
2	Основні філософські ідеї. Гуманізм Франческо Петрарки (1304 - 1374). Етико-політичні дебати Поджо Браччоліні (1330 - 1459) та Леонардо Бруні (1369 - 1444). Неопікуреїзм Лоренцо Валла (1407 - 1457) і його етична позиція щодо розуміння блага, природи задоволення, принципу шляхетної насолоди.	Формування теоретичних знань про основні філософські ідеї. Вивчення гуманізму Петрарки, ознайомлення з дебатами Браччоліні та Бруні, опрацювання етичної позиції Лоренцо Валла.
4	Неоплатонізм філософії Відродження. Микола Кузанський (1401 - 1464). Трактат «Про вчене незнання». 3.2. Проблема співвідношення Бога та Універсуму. Ідея саморозгортання Абсолюту. Вчення про богоподібність людини. Вчення про пізнання.	Формування теоретичних знань про неоплатонізм філософії Відродження. Опрацювання трактату М. Кузанського..
2	Розвиток платонічної філософії в Італії. Марсиліо Фічіно (1433 - 1499) і платонівська академія у Флоренції. Неоплатонічна інтерпретація переходу від Бога до природи. Джованні Пікоделла Мірандола (1463 - 1494). Проблема людської свободи.	Формування теоретичних знань про подальший розвиток платонічної філософії в Італії.
4	Світогляд Якоба Бьоме (1575 - 1624). 5.1. Три форми діалектики: Божественного існування, космології, антропології. Теософія. Вчення про Бога і його структуру. Вчення про людину. Суперечність людської природи. Вплив діалектичних ідей Бьоме на формування філософії Нового часу.	Формування знань про містичну філософію Якоба Бьоме: вчення про Бога, про людину, про три форми діалектики.

2	Натурфілософський етап у розвитку філософії Ренесансу. Бернардіно Телезіо (1509 - 1588). Вчення про «власні початки» природи. Матерія та безтілесні активні сили. Вчення про саморух матерії. Сенсуалістична теорія пізнання.	Формування теоретичних знань про
2	«Нова філософія Всесвіту» Франческо Патріці (1529 - 1597). Критика аристотелізму. Початок речей. Матерія, простір та час у філософії Ф. Патріці. Вчення про всеєдине. Безкінечність світу у космології. Всезагальне одухотворення. Етика «любові до себе».	Формування знань про ідеї Ф. Патріці. Опрацювання «Нової філософії Всесвіту»
2	Натуралістичний пантеїзм Джордано Бруно (1548 - 1600). Вчення про Єдине. Матерія і форма. Атомізм і монадологія. Панпсихізм і «світова душа». Простір і час. Розвиток космологічних ідей. Бруно про безкінечність Всесвіту та численність світів. Пантеїзм Бруно. Діалектичні ідеї. Теорія пізнання. Етика «героїчного ентузіазму».	Формування знань про розвиток космологічних ідей. Опрацювання натуралістичного пантеїзму Дж. Бруно.
4	Філософія людини. Мішель Монтень (1533 - 1592). Доля філософії. Розумне і вільне філософування проти тиранії схоластичних догм. Особливості скептицизму: співіснування сумніву і щирої віри. Пізнання як процес. Відносність знання. Людина - найцікавіший предмет філософського дослідження. Критика антропоцентризму. Воля до життя як основа мудрості.	Формування теоретичних знань про філософію людини у М. Монтеня.
2	Відродження та релігія. Реформація та Відродження. Гуманістична концепція християнської філософії Еразма Роттердамського (1467 - 1536). Лютер (1483 - 1546) та його відношення до філософії і гуманізму Відродження.	Опрацювання концепції Є. Роттердамського та ознайомлення з відношенням Лютера до філософії.
2	Соціально-політичні доктрини Ренесансу. Політична теорія Нікколо Макіавеллі (1469 - 1527). Утопічні концепції Томаса Мора (1490 - 1525) і Томмазо Кампанеллі (1568 - 1639).	Ознайомлення з політичною теорією Н. Макіавеллі, концепцією Томаса Мора і Т. Кампанеллі.